

[C. J. F. Sven.]

Medlem vil kunne faa alle Kauteler i saa Henseende —, men vi er lige saa bestemt imod, at Loven skal være et Redskab for Fagforeningerne. Det ønsker man nu, og vi har jo ikke Magt til at hindre det, vi kan kun konstatere det. Vi ser altsaa saadan paa det, at man nu har bøjet sig for et Diktat fra Fagforeningerne og vil give dem en Lov, som til de yderste Konsekvenser vil kunne benyttes i den rent faglige Kamp, noget, som vi finder absolut forkasteligt.

Under Sagens første Behandling optraadte det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) som en Due. Han erklærede, at han havde tidligere som det udmærkede Menneske, han er, slaaet lidt med Vingerne over for de daværende Flertalspartier for at vise, at han var til, og saa havde han i øvrigt spist af Haanden. Men under denne Udvalgsforhandling har der ikke været nogen Haand fremme. Hvis den har været fremme, har der i hvert Fald ikke været noget at spise af den, og det maatte da være den første Forudsætning, saa meget mere som det ærede Medlem erklærede, at man ikke nu vilde stille sig saadan, som Venstre og Konservative gjorde det, da disse Partier dannede Flertal. Nej, tværtimod, man vilde ikke være karrig med Hensyn til at søge at opnaa et fælles Resultat af Forhandlingerne. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem, der interesserede sig saa stærkt for Ornitologien ved den paagældende Lejlighed, har gjort sit bedste og viftet meget kraftigt med Vingerne under Forhandlingerne med Socialdemokratiet, men dermed er Vifteriet ogsaa hørt op. Vi har ikke sporet nogen som helst Tendens til at ville vise Imødekommenhed over for vort Parti, og jeg maa da ogsaa i særlig Grad lykønske Det radikale Parti til den Lov, som nu vil blive Resultatet paa dette Omraade.

Ud fra vore principielle Betragtninger har vi fundet det urimeligt at stille Ændringsforslag, naar vi overhovedet ikke mente, at den nugældende Lov skulde ændres, og vi har derfor markeret vort Standpunkt klart i en Indstilling om Lovforslagets Forkastelse. Paa den anden Side er det givet, at de Ændringsforslag, som Partiet Venstre har stillet, betyder Forbedringer i det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor tilraade mit Parti at stemme for de af Venstre stillede Ændringsforslag her ved anden Behandling, medens vi ved Sagens tredje Behandling vil stemme mod Lovforslaget.

Gunnar Fog-Petersen: Idet jeg i øvrigt kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt, ønsker jeg at sige, at de Ændringsforslag, vi anbefaler at stemme for, forstærker det Hovedprincip, som jeg anbefalede ved Sagens første Behandling, og som har til Formaal saa vidt muligt at fastholde praktisk talt alle de værdifulde Arbejdere inden for Forsikrings Rammer.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 11, hvor der fastsættes en højeste Grænse for Ikke-Forsørgere paa 3 Kr., for Ikke-Forsørgere med 8 Aars Medlemsret paa 3 Kr. 50 Øre og for Forsørgere paa 4 Kr., er det min Opfattelse, at dette ikke blot bør være et Udtryk for, at der kan ydes Forsørgere mere end Ikke-Forsørgere, men tillige bør være retningsgivende ved Affattelsen af Kassernes Vedtægter, saa at man fastsætter Forholdet mellem, hvad Ikke-Forsørgere og Forsørgere kan oppebære, i Forhold hertil.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Ændringsforslagene, som er stillet af Flertallet og begrundet af Ordføreren, til Vedtagelse.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Udvalgsflertallet for det Standpunkt, Flertallet under Forhandlingerne har taget til det fremsatte Lovforslag, og anbefale samtlige de af Udvalgsflertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse, hvorimod jeg anbefaler, at de af Mindretallet fremsatte Ændringsforslag forkastes.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) hævdede, at med den Ændring, der foretages i Arbejdsløshedsloven, hvis det foreliggende Forslag vedtages, befæstes Fagenes Magtstilling, og det ærede Medlem pegede navnlig paa, at dette kommer frem derigennem, at vi foreslaar Kristelig Arbejdsløshedskasse ophævet. Det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) svang sig helt op til at hævde, at dette var en Plet paa Lovforslaget. Jeg har allerede ved første Behandling gjort Rede for, hvordan Bestemmelsen i sin Tid kom ind i Loven, og jeg vil i Tilslutning hertil hævde, at hvis der er Tale om nogen Plet, saa er det i alt Fald en Plet, der nu skal vaskes af, en Plet, der blev sat paa Arbejdsløshedsloven i 1927. Efter at Arbejdsløshedsforsikringen med fuld Tilslutning var blevet startet i 1907 paa det Grundlag, at det skulde være obligatorisk for alle Fagforbundenes Medlemmer at være Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, og at Opbygningen skulde finde Sted paa fagligt Grundlag, arbejdede man i 20 Aar paa dette Grundlag, som var